

рочества: Софоніеви, Бреміеви и Исаеви. Подирз тѣхъ апостолъ Павелъ, носачи на себе раны-тѣ на господа Исуса Христа, такава кръстнѣ-тѣ славѣ, хвалаши са само съ него, и показва намъ сичкѣ-тѣ любовь на Бога, кой-то допѣстна да пострадае заради насъ Христосъ, кой-то е поставенъ за старшинѣ священнически ради очищеніа нашихъ грѣхъвъ; той найпосле вика: „кой-то престѣпи законъ-а Мойсеевъ, безъ помилованіе гине при двама или трима свидѣтели; па колко мъжки, мысли-те, ще да заслѣжи онзи, кой-то потѣпчи сына Божіаго, и кровь заветѣ, съ кою-то са освети, не държи за свѣтъ, и противъ дѣха благодати злослови? — Страшно е впасти въ рѣцѣ Бога живаго.“

Слѣхъ-а и сърце-то са юще търсѣтъ отъ тѣзи високи дѣмы, а намъ зафащатъ вече да са подноваватъ сички-тѣ страхоты, съ кои-то бѣше господъ распетъ на великѣ-тѣ вечернѣ и то въ онѣва свѣто-то време; защото евреи-тѣ, както и сега на истокъ, чели сѣ сахаты-тѣ на день-а отъ слзнчано-то ражданіе, и споредъ тока шестый-а часъ, въ кой-то е Христосъ былъ распнѣтъ пада на пладнѣ, а деветый-а, когато спаситель предалъ Богъ отцѣ дѣхъ, въ третый-а, и тѣй нѣи въ едно време съ ариматейца пристѣпвамы къмъ погребеніе-то на божественно-то тѣло; но приготватъ ны найнапредъ за него пѣсни-тѣ и париміи-тѣ, кои-то са пзлни съсъ тайнѣ:

„Сѣка тварь са измѣни отъ страхъ, като види тебе на кръста, христе, че висишъ; слзнце-то